

Δρῶν λαϊκισμός πηγή όδυνῶν

Γράφει ὁ Β. Ι. Κοραχάης

Πολλοί διερωτώνται γιατί φτάσαμε στά άκρα του λαϊκισμού με άποτέλεσμα νά είναι πλέον όρατός ό κίνδυνος σοβαρῆς πολιτικής έμπλοκης. Οι έχέφρονες άνησυχούν γιά τίς έξελίξεις πού έρχονται. Έκ τών πραγμάτων οι πολιτικές ήγειρες καλοῦνται νά χαλιναγήσουν τά πάθη, ένθεν κάκειθεν, πού άπειλούν νά διαταράξουν τή γαλήνη τῆς χώρας. Τά πάθη πού έν πολλοῖς οι ίδιες έξειθρεψαν τίς τελευταίες δεκαετίες, προκάλεσαν φαινόμενα ώμης βίας πού έχουν ήδη άρχισει νά πυκνώνουν καί νά έπικροτούνται καί μάλιστα άνοικτά άπο μιά μερίδα τών πολιτών. Γεγονός πού δείχνει άνοχη έως καί συμπάθεια στή χρήση βίας, ώς μέσου έπιλυσης κοινωνικών καί πολιτικών διαφορών, άπονομιμοποιώντας περαιτέρω τό πολιτικό σύστημα.

Τί δέον γενέσθαι; Πρέπει νά δοῦμε τό θέμα μέ ...εύρωσκεπτικισμό (!!!). Διότι δέν ύπάρχει καιρός γιά χάσιμο. Καί πρέπει νά σπεύσουμε πρίν είναι άργα. Αἴφνης, νά ύπάρχει ένας άτυπος μηχανισμός άποκαταστάσεως τής άλήθειας πού θά ξερρίζων τού κυνισμού καί τής συνωμοσιολογίας, τά όποια άποτελούν τούς κεντρικούς πυλώνες τής πολιτικής μας «παιδείας». Έπιπλέον καί οι πολίτες -έμεις ήδοι- θά πρέπει προθύμως νά μετάσχουμε στήν προσπάθεια έπιδειξης καλής συμπεριφορᾶς. Οι άγριότερες είναι άναγκη νά έχαλειφθούν άπο τήν έν γένει πολιτική ζωής. Καί τέλος είναι έξίσου σημαντικό νά πεισθούν οι νέοι, αύτοί πού μπαίνουν στήν παραγωγική διαδικασία κάτω άπο έξαιρετικά έπαχθείς όρους, ζτι άπο 'δώ καί πέρα στά δημόσια πράγματα θά πρυτανεύει ή άλήθεια καί ή άξιοκρατία. Ετσι, δέν θά ήταν πρόσφορη λύση γι' αύτούς ή καταφυγή στόν ΣΥΡΙΖΑ, άναζητώντας κομματική προστασία καί στέγη. Θά μπορούσε ή έντιμότητα νά άποτελέσει γιά τά δύο άστικα κόμματα πού πιστεύουν στόν εύρωπαικό προσανατολισμό κομβικό στοιχείο πάνω στό όποιο θά οικοδομηθεί ή τέταρτη έλληνική Δημοκρατία.

Καί δμάς τά μηνύματα πού έχει ή νέα γενιά δέν είναι πολύ ένθαρρυντικά. Ή άλογία τών κυβερνώντων πρέπει νά σταματήσει. Τό καταλαβαίνει καί ο πλέον άδαής. «Οτι ή συνεχίζομενη βαριά φορολογία είναι πολιτική τακτική πού νεκρώνει τήν οίκονομία καί τήν άναπτυξη. Είναι έξόχως ένδιαφέρον νά δοῦμε πώς θά ένεργήσει ο νέος ύπουργός Οίκονομικών. Διότι ή άγορά «στέγνωσε άπο χρήμα», ή κατανάλωση περιορίζεται δραματικά, ή παραγωγή έλαχιστοποιείται ή μηδενίζεται, ή άνεργία έξακολουθεί νά πλήγτει τούς νέους. Ό κοινός νοῦς άντιλαμβάνεται θτι τέτοια μέτρα σπρώχνουν έσκεμμένα τήν Κοινωνία σε έκρηξη τυφλής βίας καί άλληλοεξόντωσης. Γιατί κάθε νοῦς θολώνει ζταν ή άπογοήτευση καί ή πίκρα περισσεύουν, ζταν ή άργη γίνεται άνεξέλεγκτη. Τό καταλαβαίνουμε ήδοι, έκτός άπο τούς διαχειρίζομενους έκάστοτε τήν Έξουσία. Πρόκειται γιά άπίστευτη τυφλότητα, ψυχοπαθολογική άπώλεια έπαφής με τήν πραγματικότητα. Φτάσαμε τό Κράτος νά μήν μπορεί νά άνταποκριθεί στις άμεσότατες άναγκες τών πολιτών. Πολλοί δουλεύουν μήνες τώρα, λαμβάνοντες ψιχία μισθού. Κυριολεκτικά λιμοκτονούν, ένω τό χρήμα έξακολουθεί νά ρέει άπο διάφορες πηγές τού Δημοσίου συμπεριλαμβανομένης καί τής Βουλής τών Έλλήνων, έν είδει έμπαιγμού γιά έκατομμύρια δοκιμαζομένων πολιτών.

Άλλα, οπως λέγεται, βρέθηκε τό «έλιξηριο» κατά τής οίκονομικής κρίσεως καί άρα κατά τής φτώχειας: Ό εύρυς άνασχηματισμός. Μακάρι νά ύπάρξει δι' αύτού άποτελεσματική βελτίωση τής καταστάσεως. Πολύ φοβούμεθα δμάς, ζτι δέν γίνουν άμεσως βαθύτατες, τολμηρές καί ούσιαστικές τομές καί πρώτα-πρώτα στό λειτουργούν φορολογικό καθεστώς, ή χώρα δέν θά μπορέσει νά «τά βγάλει πέρα». Όσο καί ζτι οι προσπάθειες τού Σαμαρά έχουν ύπερβει τό άνθρωπινως δυνατόν. Ό παραλογισμός μεγάλης μερίδος πολιτών πού άναπτύσσεται, έχει ξεπεράσει κάθε όριο. Όμως, ή άπελπισία άδηγει στήν έπιλογή άνερμάτιστων καί έπικινδυνων δημαγωγών καί είναι ή παγίδα πού έλλοχεύει γιά νά προκαλέσει στή χώρα μείζονος σημασίας τραύματα. Άς έχουμε λοιπόν τώρα τό νοῦ μας γιά τά άπροσδόκητα. Ή άλλαγή προσώπων πού καλοῦνται νά παίξουν ένα πρώτο ρόλο στά κοινά, ίσως διορθώσει τά πράγματα.

Καί γιά νά τελειώνουμε μέ τά έπειγοντα. Ή κρίση πού περνάει ό τόπος άποτελεί έθνική δοκιμασία. Νά τό καταλάβουμε. Όμως ή ίστορία τόσο τής Έλλαδος ήσσο καί ή διεθνής διδάσκει πώς οι χειρότερες περιπέτειες τελικώς ξεπερνώνται καί οι πληγές έπουλώνονται. Άντιθέτως, ή έπικράτηση τών δημαγωγών μέ ό,τι αύτή συνεπάγεται, προξενεί συμφορές καί δυστυχία άνεπανόρθωτη. Αύτό είναι κάτι πού δέν πρέπει νά τό ξεχνάμε ούτε στιγμή, δσοι άνασχηματισμοί καί ζτι γίνουν.